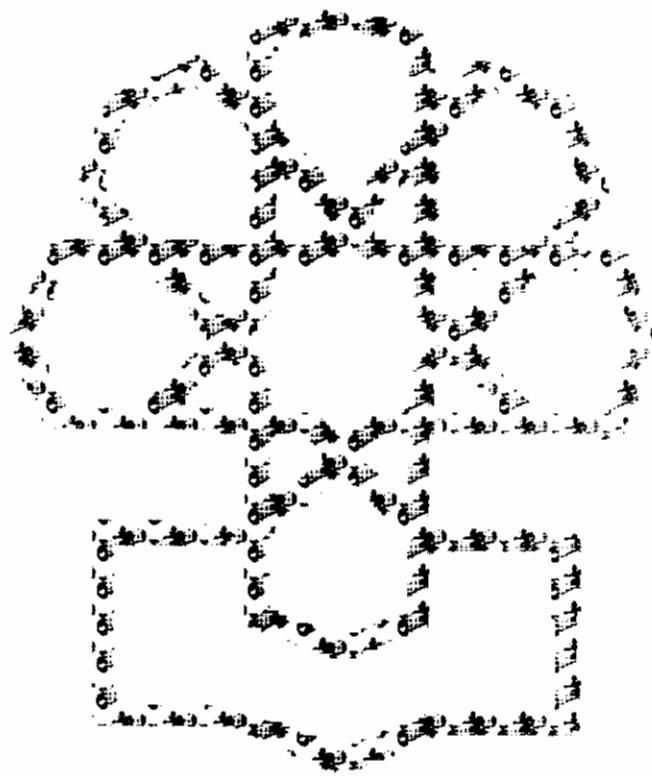

۵۱۴۹

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در لایحه بودجه

درباره لایحه بودجه ۱۳۷۹ - شماره (۳۸)

کار: دفتر برنامه و بودجه
معاونت پژوهشی
۱۳۷۸ دی

کد گزارش: ۱۶۰۵۱۴۹

بسمه تعالیٰ

سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در لایحه بودجه

کد گزارش: ۱۶۰۵۱۴۹

فهرست مطالب

۱	نکات بر جسته
۲	۱ - مقدمه
۳	۲ - بودجه جاری و عمرانی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در لایحه بودجه ۱۳۷۹
۳	۳ - ترکیب شاغلان سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای
۶	۴ - تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان و روند تغییرات آن
۶	۵ - پیشنهادها
۸	منابع و مأخذ
۹	

- * با توجه به این که سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در نظر دارد آموزش‌های خود را مختص مراکز و محل‌های ثابتی نکرده و بتواند با تیم‌های سیار آموزشی خود اکثر نقاط دور افتاده، محروم و کم جمعیت کشور را نیز پوشش دهد، لذا اعتبار ردیف سیار و پادگان‌ها مورد توجه قرار گیرد.
- * بودجه عمرانی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در لایحه بودجه سال ۱۳۷۹ رشد نسبتاً کمی داشته و سهم آن در ساختار بودجه سازمان در حدود ۵ درصد کاهش یافته است.
- * تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور طی دوره (۱۳۶۸-۱۳۷۷) با متوسط نرخ رشد سالانه $22\frac{2}{9}$ درصد، تقریباً ۷ برابر شده است. همچنین نرخ رشد تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در سراسر کشور در ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۸ نسبت به ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۷ بالغ بر ۹۲ درصد بوده است.
- * در ترکیب بودجه تخصصی به فصل فنی و حرفه‌ای، به طور متوسط در حدود ۹ درصد از بودجه مذکور به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای تعلق می‌گیرد. از این مبلغ ۷۰ درصد به آموزش و پرورش و ۲۱ درصد به دستگاه‌های دیگری از قبیل وزارت جهاد سازندگی، وزارت کشاورزی و... تعلق می‌گیرد. این در حالی است که سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای دارای جایگاه قانونی ویژه‌ای در امر آموزش‌های تخصصی فنی و حرفه‌ای می‌باشد.
- * وظایف جدیدی بر عهده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای گذاشته شده است در حالی که بودجه کافی برای آنها در لایحه بودجه ۱۳۷۹ دیده نشده است. از آن جمله است افزایش میزان نفر - ساعت کار آموزش که خواسته شده است از ۳۶ نفر - ساعت به ۶۰ نفر - ساعت، در سال پایانی برنامه سوم توسعه افزایش یابد.

سازمان آموزش و پرورش فنی و حرفه‌ای به عنوان یک سازمان مهم در راستای تحقق اهداف کلان آموزش و اشتغال و با جهت‌گیری آموزش‌های کاربردی در مناطق مختلف کشور، در بهبود و ارتقای کیفیت نیروی انسانی نقش مؤثری دارد. این سازمان به عنوان پل ارتباطی صنایع و محاری مولد جامعه با عامل کار، تلفیق بهینه منابع را تسهیل نموده و با تربیت نیروی انسانی و ایجاد مهارت، در جهت ایجاد ارزش افزوده و درآمد، آثار مثبتی بر روند توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی کشور باقی می‌گذارد. نظر به اهمیت رشد فن آوری و مهارت و تأثیری که بر روند توسعه دارد، گسترش دامنه فعالیت‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای روز به روز ضرورت بیشتری می‌یابد.

گزارش حاضر باهدف تلاش در جهت شفاف نمودن ابعادی از بودجه سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در سال ۱۳۷۹ پس از نکات بر جسته و این مقدمه، در چهار سرفصل تحت عنوانی: بودجه جاری و عمرانی سازمان در لایحه بودجه سال ۱۳۷۹ و مقایسه آن با سال‌های دیگر، ترکیب شاغلان سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای، تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان و روند تغییرات آن و بالاخره پیشنهادات مربوطه تهیه شده است. امید است در حصول هدف مورد نظر مفید واقع شود.

۲- بودجه جاری و عمرانی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در لایحه بودجه ۱۳۷۹

جدول شماره (۱) ارقام بودجه جاری و بودجه عمرانی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور و سهم آنها در کل بودجه سازمان را برای سال‌های ۱۳۷۸ و ۱۳۷۹ نشان می‌دهد.

جدول ۱- بودجه سازمان در لایحه بودجه سال ۱۳۷۹ و مقایسه آن با سال ۱۳۷۸

(میلیارد ریال - درصد)	سال	سال					
		۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۷۸	۱۳۷۹	۱۳۷۸
سازمان در لایحه سال ۱۳۷۹ به رقم مصوب سال ۱۳۷۸	در کل						
۴۲/۸	۷۷/۸۵	۷۲/۹۳	۳۲۱/۳	۲۸۵	۲۲۴/۹	۲۶۸/۸	بودجه جاری
۹/۵	۲۲/۱۵	۲۷/۰۷	۹۱/۴	۲۲۱	۸۳/۵	۱۰۵	بودجه عمرانی

همان طوری که از جدول شماره (۱) مشاهده می‌شود، بودجه مورد نظر لایحه سال ۱۳۷۹ برای سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در مجموع نسبت به سال ۱۳۷۸ با افزایش روبرو بوده، به طوری که بودجه جاری از رقم مصوب در سال ۱۳۷۸ ۱۳۷۸ ۴۲/۸ میلیارد ریال به ۳۲۱/۳ میلیارد ریال رسیده است. همچنین بودجه عمرانی سازمان در لایحه سال ۱۳۷۹ نسبت به رقم مصوب سال ۱۳۷۸ (یعنی ۸۳/۵ میلیارد ریال) به رقم ۹۱/۴ میلیارد ریال افزایش یافته است. ملاحظه سهم بودجه جاری و عمرانی سازمان در کل بودجه مصوب سال ۱۳۷۸ و نیز کل بودجه مورد نظر لایحه سال ۱۳۷۹ نشان می‌دهد که سهم بودجه جاری سازمان در

مجموع بودجه مصوب سال ۱۳۷۸ برابر با ۷۲/۹۳ در صد بوده که در لایحه بودجه سال ۱۳۷۹ به رقم ۷۷/۸۵ در حدود ۴/۹۲ در صد افزایش یافته است. این در حالی است که سهم بودجه عمرانی سازمان در کا بودجه مصوب ۱۳۷۸ برابر با ۲۷/۰۷ در صد بوده، که در لایحه بودجه سال ۱۳۷۹ به ۱۵/۲۲ در صد رسیده و کاهشی در حدود ۵ درصد در برداشته است.

مشکل اصلی سازمان فنی و حرفه‌ای در عدم کفایت بودجه عمرانی آن می‌باشد. زیرا به دلیل تکثیر و وسعت پروژه‌های در دست انجام سازمان و نیز طولانی شدن مدت زمان تکمیل و تجهیز آنها و همچنین وظیفه تجهیز و تکمیل پروژه‌های جدید موسوم به پروژه‌های ملی استانی که قبلاً در شمول تبصره (۳۷) بوده‌اند، مشمول هزینه زیادی می‌باشند.

مبلغ بودجه جاری سازمان در لایحه سال ۱۳۷۹ نسبت به رقم مصوب در سال ۱۳۷۸ به میزان ۴۲/۸ در صدرشد داشته است. نرخ رشد بودجه عمرانی سازمان در لایحه بودجه سال ۱۳۷۹ نسبت به مبلغ مصوب در سال ۱۳۷۸، برابر با ۹/۵ درصد می‌باشد.

در بخش بودجه عمرانی قابل ذکر است با توجه به این که آموزش‌های فنی و حرفه‌ای یکی از بهترین راه حل‌های معضل ملی بیکاری در کشورهای در حال توسعه و حتی کشورهای پیشرفته دانسته شده و با درنظر گرفتن تأثیری که آموزش فنی و حرفه‌ای در مهار بحران بیکاری در کشورمان داشته است، سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای جهت بسط و توسعه این آموزش‌ها طرح‌های مصوبی را در طول دو برنامه توسعه به اجرا درآورده است که عبارتند از:

۱- تعمیر و تجهیز مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای و مراکز کارورزی، شماره طرح: ۳۱۱۰۹۲۰۱، شروع سال ۱۳۷۱.

۲- ایجاد (۷۰) مرکز آموزش فنی و حرفه‌ای، شماره طرح: ۳۱۱۰۹۲۰۲، شروع سال ۱۳۷۲

۳- احداث (۷۷) مرکز آموزش فنی و حرفه‌ای، شماره طرح: ۳۱۱۰۹۲۰۳، شروع سال ۱۳۷۴

۴- تکمیل مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای، شماره طرح: ۳۱۱۰۹۲۰۴، شروع سال ۱۳۷۲

با اعتبارات تخصیص یافته تا پایان سال ۱۳۷۷ تنها ۲۰ مرکز از طرح ۷۰ مرکز و یک مرکز از طرح ۷۷ مرکز به پایان رسیده است و با تخصیص ۶۰ در صدی سال جاری، ۱۲ مرکز دیگر نیز به مرحله افتتاح رسیده است، که در صورت تخصیص ۱۰۰ در صد اعتبارات مصوب سال جاری پیش‌بینی می‌شود این تعداد به ۲۰ مرکز بررسد. علی‌ایحال چنانچه مجموع پروژه‌های طرح‌های مذکور نیز به اتمام بررسد، سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در بسیاری از شهرها و بخش‌های کشور وسیع مان فاقد مرکز ثابت خواهد بود. لذا در جهت پوشش تمامی شهرها و نفاظ کشور و دسترسی اکثر جوانان به فراغیری آموزش‌های فنی و حرفه‌ای سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور اقدام به ارائه پیشنهاد طرح‌های جدیدی با این هدف نموده که لازمه توسعه و پشتیبانی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کشور خواهد بود.

طرح‌های پیشنهادی سازمان عبارتند از:

۱- احداث ۳۱۶ مرکز، شامل ۲۴۵ مرکز مخصوص خواهران و ۷۱ مرکز مخصوص برادران.

۲- ایجاد ۵ مرکز تربیت مربی در شهرهای تبریز، اصفهان، خراسان، همدان و خواهران تهران جهت تأمین و تربیت مربیان ماهر.

۳- ایجاد خوابگاه در مراکز ثابت شهرهای با پراکندگی جغرافیایی.

۴- ایجاد ۵ مرکز تحقیقات در ۵ شهر صنعتی شامل تهران، اصفهان، مشهد، شیراز و کرمان. قابل ذکر است که هیچ کدام از طرح‌های فوق مورد موافقت سازمان برنامه و بودجه قرار نگرفته است. با توجه به گسترش مراکز آموزش فنی و حرفه‌ای در زمینه‌های مراکز ثابت، جوار کارخانه، خوددار فنی، آموزش‌های سیار و پادگان برنامه‌های تهیه شده برای آموزش‌های زندان‌ها و ندامت‌گاه‌های علاوه بر بازپروری معتمدان و متکدیان، توسعه امور مربوط به پشتیبانی از آموزشگاه‌های آزاد فنی و حرفه‌ای، تهیه کتب مربوط به رشته‌های فنی و حرفه‌ای، تهیه استاندارد آموزش رشته‌ها و شناسایی رشته‌های جدید با تأمین و تربیت نیروی انسانی ماهر در مراکز تربیت مربی نشانگر مفید بودن اجرای طرح‌های پیشنهادی فوق الاشاره می‌باشد.

با عدم اجرای این طرح‌ها سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در اجرای برنامه‌های توسعه‌ای خود که مهم‌ترین عامل رفع بیکاری به خصوص در بلندمدت می‌باشد، عملأً برنامه گسترش عمرانی نخواهد داشت. در بخش بودجه جاری یادآور می‌شود که با نگاهی گذرا به روند درصد رشد یک رقمی اعتبارات سازمان از فصل آموزش فنی و حرفه‌ای که تنها ۴۰ درصد از بودجه سازمان را تشکیل می‌دهد و مقایسه با توسعه کمی و کیفی آموزش فنی و حرفه‌ای در این سازمان، ملاحظه می‌شود که عملکرد سازمان با بودجه منظور شده تطابقی نداشته و با صرفه جویی، بهینه سازی فعالیت‌ها و گسترش کیفیت، عملأً بسیاری از شکاف‌های موجود پوشش داده شده است. به نظر می‌رسد چنانچه در آینده نیز امور مربوطه با بودجه تخصیصی همخوانی نداشته باشد، ممکن است کیفیت آموزش‌ها تنزل نماید. زیرا مواد اولیه کارگاهی، ابزار مصرفی، ماشین آلات جدید رایج و نیروی انسانی کافی، برای توسعه آموزش‌های کاربردی مورد نیاز بوده و دارای بار مالی قابل ملاحظه‌ای می‌باشند.

در ترکیب بودجه تخصیصی به فصل فنی و حرفه‌ای، به طور متوسط در حدود ۹ درصد از بودجه مذکور به سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای تعلق می‌گیرد. از این مبلغ ۷۰ درصد به آموزش و پرورش و ۲۱ درصد به دستگاه‌های دیگری از قبیل وزارت جهاد سازندگی، وزارت کشاورزی و... تعلق می‌گیرد. با توجه به جایگاه قانونی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در امر آموزش‌های تخصصی فنی و حرفه‌ای و نیاز آنی جامعه در امر اشتغال که در برنامه سوم توسعه نیز مورد تأکید می‌باشد، به نظر می‌رسد که سهم ۹ درصد سازمان در ترکیب مذکور کفایت لازم را ندارد.

۳- ترکیب شاغلان سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای

بررسی شاغل در سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور بالغ بر ۸۴۸۴ نفر می‌باشد که از این تعداد، ۴۶/۵ درصد رسمی، ۲۶ درصد حق التدریس، ۲۱/۹ درصد کارکنان شرکتی، ۳/۹ درصد سرباز مربی، ۱/۳ درصد پیمانی و ۰/۴ درصد کارکنان روز مزد می‌باشند. از کل پرسنل شاغل در سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای معادل ۱۴/۷ درصد آن در حوزه ستادی و شهرستان‌های استان تهران اشتغال دارند و مابقی آن یعنی ۳/۸۵ درصد آن در سایر استان‌های کشور مشغول به کار می‌باشند.

با توجه به نیازهای آموزشی سازمان، تا پایان برنامه سوم توسعه، ۱۶ هزار نفر مربی جدید مورد نیاز می‌باشد. همچنین در حال حاضر، نسبت کارآموز به مربی در آموزشگاه‌های سازمان ۱۵ به ۱ می‌باشد.

۴- تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان و روندتغییرات آن

وضعیت تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور طی سال‌های ۱۳۶۸-۱۳۷۷ مطابق جدول (۴۱) نمایش داده شده است.

همان ضروری که ملاحظه می‌شود تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان در ۲۴ استان کشور از ۱۰۴۸۷۶ نفر در سال ۱۳۶۸ با متوسط نرخ رشد سالانه ۵/۲۲ در صد طی دوره (۱۳۷۷-۱۳۶۸) به بالغ بر ۱۰۰۱۰۰ نفر در سال ۱۳۷۷ افزایش یافته است. لازم به ذکر است که در عملکرد آموزش سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور در سال ۱۳۷۷ تعداد کارآموزان آموزش دیده برای استان اردبیل ۷۴۶۵ نفر، استان قم ۸۹۲۵ نفر، قزوین ۱۱۱۷۸ نفر، کرج ۴۰۸۷۰ نفر و استان گلستان ۷۰۸۸ نفر بوده که با احتساب این تعداد، جمع کل کارآموزان آموزش دیده سازمان برای کل کشور (۲۹) در سال ۱۳۷۷ بالغ بر ۷۷۲۵۶۲۵ نفر می‌باشد.

بنابراین کل کارآموزان آموزش دیده سازمان برای ۲۹ استان کشور طی دوره (۱۳۷۷-۱۳۶۸) به طور واقعی از متوسط نرخ رشد ۹/۲۳ در صد برخوردار بوده است. به عبارت دیگر تعداد کارآموزان سازمان طی دوره یادشده تقریباً ۷ برابر شده است، که رقم قابل توجهی می‌باشد.

تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۸ برابر با ۹۹۶۰۰ نفر بوده که در مقایسه با رقم مشابه آن در ۶ ماهه اول سال ۱۳۷۷ یعنی ۵۱۷۷۹۰ نفر، دارای نرخ رشدی معادل ۳/۹۲ درصد بوده و تعداد آن بیش از ۱/۹ برابر گردیده است.

با مشاهده روند تحول تعداد کارآموزان آموزش دیده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای شاهد افزایش روزافزون آن طی سال‌های مختلف می‌باشیم. نرخ رشد تعداد کارآموزان طی سال‌های مورد نظر (دهه گذشته) رقم بابل توجهی می‌باشد و سال به سال بر میزان رشد آن افزوده می‌شود.

جدول ۴- تعداد کارآموزان آموزش دیده در سازمان آموزش فنی و

حرفه‌ای کشور طی سال‌های مختلف (نفر- دوره)

ردیف	استان	سال	۱۳۶۸	۱۳۶۹	۱۳۷۰	۱۳۷۷
۱	آذربایجان شرقی		۵۹۷۱	۹۰۴۱	۱۸۷۲۵	۳۹۹۰۰
۲	آذربایجان غربی		۳۰۹۵	۳۰۲۵	۷۶۴۶	۲۷۶۳۷
۳	اصفهان		۸۱۰۴	۱۲۲۲۷	۳۷۰۱۵	۶۳۱۶۳
۴	ایلام		۲۷۵	۱۰۹۷	۵۸۲۶	۶۶۶۵
۵	بوشهر		۱۱۱۳	۲۰۳۷	۶۲۱۷	۹۱۹۵
۶	تهران		۲۴۹۱۳	۵۶۳۰۷	۸۲۳۱۸	۱۰۰۶۲۵
۷	چهارمحال و بختیاری		۹۹۷	۲۶۳۷	۴۴۱۳	۱۰۴۹۴
۸	خراسان		۶۰۴۴	۱۲۲۴۹	۲۲۹۸۹	۴۴۱۳۸
۹	خوزستان		۴۰۱۳	۶۴۷۲	۱۷۳۶۶	۳۷۲۰۱
۱۰	زنجان		۲۶۴۰	۵۰۶۴	۷۷۰۶	۱۴۹۲۸
۱۱	سمنان		۱۴۷۴	۳۱۰۲	۶۳۱۱	۱۰۰۳۵
۱۲	سیستان و بلوچستان		۱۴۵۶	۲۵۳۶	۴۷۳۵	۷۴۹۹
۱۳	فارس		۱۱۰۳۳	۲۱۰۳۳	۲۵۶۰۸	۳۶۷۱۱
۱۴	کردهستان		۳۵۰	۱۱۹۵	۲۴۳۰	۹۲۷۷
۱۵	کرمان		۴۰۶۹	۵۳۷۷	۱۱۰۲۰	۲۰۰۶۷
۱۶	کرمانشاه		۳۰۲۴	۲۸۸۲	۷۶۰۴	۱۰۹۷۹
۱۷	کهکیلویه و بویراحمد		۹۸۰	۱۰۸۱	۳۶۸۸	۱۰۰۴۸
۱۸	گیلان		۷۰۱۱	۷۲۰۹	۱۲۴۳۷	۲۸۰۶۸
۱۹	لرستان		۱۷۳۷	۲۰۴۲	۸۹۳۸	۱۰۱۶۱
۲۰	مازندران		۶۳۲۲	۸۰۰۴	۱۸۲۳۹	۴۱۸۰۳
۲۱	مرکزی		۲۸۱۲	۸۴۰۹	۶۳۴۵	۱۲۲۲۴
۲۲	هرمزگان		۱۲۳۸	۲۲۰۶	۴۱۲۷	۶۴۴۴
۲۳	همدان		۲۰۴۲	۳۶۴۹	۹۰۴۵	۱۸۳۸۳
۲۴	بیزد		۲۱۱۳	۳۰۶۹	۵۰۱۷	۷۹۰۱
	جمع		۱۰۴۸۷۶	۱۸۰۱۰	۳۳۶۸۶۵	۶۰۰۱۰۰

۵- پیشنهادها

۱- به لحاظ ساختار مالی متقاضیان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای کشور که اکثراً از قشر محروم جامعه می‌باشند، سازمان قادر به دریافت شهریه‌های بالانمی باشند و لذا حمایت مالی دولت برای نیل به اهداف سازمان اثر مستقیم دارد.

۲- وظایف جدیدی بر عهده سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای گذاشته شده است، که همگی هزینه بر می‌باشد. در حالی که بودجه کافی برای آنها در لایحه سال ۱۳۷۹ دیده نشده است، از آن جمله است افزایش میزان نفر ساعت کار آموزش، که خواسته شده است از ۳۶ نفر- ساعت به ۶۰ نفر- ساعت، در سال پایانی برنامه سوم توسعه افزایش یابد.

۳- نظر به این که تکمیل ساختمان‌ها و تجهیزات پروژه‌های عمرانی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور به علت محدودیت‌های اعتباری از سرعت لازم برخوردار نمی‌باشد، لذا پیشنهاد می‌شود اعتبار آن از طریق

افزایش در حدا تخصصی درآمدهای سازمان به خود سازمان تأمین گردد.

۴- با توجه به این که اکثر کسانی که در ندامتگاه به سر می برند از سواد و تخصص خاص برحوردار نیستند، لذا ضرورت دارد این گونه افراد تحت آموزش های فنی و حرفه ای قرار بگیرند و با فراگیری این آموزش ها برای بعد از کذرا ندن دوران حبس خود برای جامعه مفید باشند. بنابراین پیشنهاد می شود مبلغی به سر جمع اعتبارات جاری سازمان در ردیف ۱۱۲۵۰۱ جهت آموزش در زندان ها و ندامتگاه های کشور افزوده شود.

۵- نظر به این که سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور در نظر دارد آموزش های خود را مختص مراکز و محل های ثابتی نکرده و بتواند با تیم های سیار آموزشی خود اکثر نقاط دورافتاده، محروم و کم جمعیت رانیز پوشش دهد. لذا شایسته است اعتبار ردیف سیار و پادگان های نیز مورد توجه قرار گیرد.

۶- به منظور تغییر کاربری مراکز تحويلی از وزارت کار و امور اجتماعی به آموزشی - تولیدی جهت آشنایی بیشتر کارورزان آموزش های فنی و حرفه ای با محیط های واقعی صنعت و تولید و جهت بهبود کیفیت آموزش های ارائه شده به این افراد، پیشنهاد می شود از محل اعتبارات در نظر گرفته شده برای بهبود کیفیت دستگاه ها به این منظور برای سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور نیز منظور گردد.

۷- تبصره پیشنهادی: «به سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور اجازه داده می شود نسبت به ایجاد پست و استخدام ۱۴۰۰ نفر نیروی انسانی مورد نیاز جهت بهره برداری از طرح ایجاد ۷۰ مرکز آموزش فنی و حرفه ای به شماره ۳۱۱۰۹۲۰۲ و ۷۷ مرکز به شماره ۳۱۱۰۹۲۰۳ و تکمیل مراکز آموزش فنی و حرفه ای طرح شماره ۳۱۱۰۹۲۰۴ و طرح تجهیز و نوسازی مراکز واگذار شده جدید و تقویت پست های کارشناسی در مناطق و ستاد با هماهنگی سازمان امور اداری و استخدامی کشور اقدام نماید. اعتبار مورد نیاز تابع ۴ میلیارد ریال از محل درآمدهای اختصاصی سازمان مذکور موضوع ماده ۱۴ قانون کارآموزی تأمین خواهد شد.»

۸- با توجه به این که برای نیاز های آموزشی از قبیل نشریات و کتب خارجی، برگزاری المپیادها، استفاده از مرتبان خارجی و نیز جهت تأمین تجهیزات سرمایه داری به ارز زیادی نیاز می باشد. لذا پیشنهاد می شود بودجه ارزی سازمان آموزش فنی و حرفه ای در سقفی تعیین گردد که جوابگوی نیاز های فوق باشد.

۹- به سازمان آموزش فنی و حرفه ای کشور اجازه داده شود مبالغی را که بابت تعیین درجه مهارت و صدور مجوز و تمدید پروانه کار آموزشگاه های فنی و حرفه ای و حق آزمون آموزشگاه های آزاد دریافت و آن را به حساب درآمد عمومی کشور نزد خوانه داری کل موضوع ردیف ۴۱۰۳۴۲ قسمت سوم این قانون واریز نماید و معادل صدرصد آن را از محل اعتبارات ردیف ۵۰۳۱۵۷ قسمت چهارم این قانون برای انجام هزینه های مربوطه دریافت نماید.

منابع و مأخذ

۱- نشست کارشناسی با مسئولان سازمان آموزش فنی و حرفه ای در تاریخ ۱۳۷۸/۱۰/۱.

۲- گزارش عملکرد کلیه بخش های آموزشی سازمان آموزش فنی و حرفه ای.

۳- گزارش پیشنهادهای مربوط به تبصره های قانون بودجه سال ۱۳۷۸ و دلایل توجیهی.